

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 30. září 2020 **návrh** státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 1. 9. 2020, sp. zn. 1 KZM 1083/2020, **na předání** vyžádaného JUDr. J. M., narozeného xxx v Xxx, Slovenská republika, státního občana České republiky a Slovenské republiky, hlášeného k trvalému pobytu na adrese xxx, ve Slovenské republice bytem na adrese xxx, t. č. v předběžné vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác, k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky a **žádost** JUDr. J. M. **o propuštění z předběžné vazby**, a rozhodl

t a k t o :

I.

Podle § 205 odst. 2 písm. b) zák. č. 104/2013 Sb. se Ing. JUDr. J. M., nar. xxx, státní občan České republiky a Slovenské republiky, hlášen k trvalému pobytu na adrese xxx, ve Slovenské republice bytem na adrese xxx, t. č. v předběžné vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác, na základě evropského zatýkácího rozkazu vydaného Nejvyšším soudem Slovenské republiky dne 30. 7. 2020, sp. zn. 3 To/5/2018,

n e p ř e d á v á

k výkonu zbytku trestu odnětí svobody v trvání 2 308 dní do Slovenské republiky, který mu byl uložen v celkové výměře 9 let rozsudkem Specializovaného trestního soudu v Pezinku, Slovenská republika, ze dne 21. 10. 2015, č. j. PK-1TŠ/8/2005-7017, ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 29. 7. 2020, sp. zn. 3To/5/2018, v právní moci dne 29. 7. 2020, a to za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 5 trestního zákona Slovenské republiky, jehož se dopustil tím, že

v době od září 2001 do 5. února 2002 JUDr. Ing. J. M., D. B. a Ing. P. P. po vzájemné dohodě zejména v Bratislavě, Košicích, jakož i po jednáních vedených JUDr. Ing. J. M. v Rakousku s V. F. a dalšími osobami, v úmyslu proniknout do orgánů společnosti B.M.G. Invest, s.r.o. Košice, Horizont Slovakia, a.s. Košice, s cílem získat tak nad společnostmi kontrolu, ale zejména jejich příjmy, prováděli a započítávali pohledávky společností tak, že JUDr. Ing. J. M. zadával konkrétně úlohy a určoval postupy, poskytoval finanční a materiální prostředky D. B. a Ing. P. P., na základě čehož D. B. a Ing. P. P. realizovali plnění těchto jednotlivých úloh tak, že zfalšovali smlouvu mezi společností Horizont a nefunkční společností bez sídla a jednatele CAVALIER SALES LLC, 42C Reads Way, New Castle, EURO-AMERICAN CORPORATE SERVICE, INC DE 19720-1649, USA o postoupení pohledávky vůči Slovenským telekomunikacím, a.s. Bratislava, ve výši tehdejších 112.064.312.500,- Sk za 1,- Sk z 25. ledna 2002, zfalšovali smlouvu o zprostředkování této pohledávky mezi Horizontem a ve skutečnosti nečinnou společností Commodore Associates LLC, 42C Reads Way, New Castle, EURO-AMERICAN CORPORATE SERVICE, INC DE 19720-1649, USA z 19. září 2001 a fiktivní zprostředkovatelskou odměnu ve výši 600 milionů Sk plnili zfalšovanými smlouvami o postoupení pohledávek z 25. ledna 2002 vůči:

- Biotika, a.s. Slovenská Lupča, ve výši tehdejších 80.000.000,- Sk,
- Concordia, spol. s.r.o. Bratislava ve výši tehdejších 24.160.100,80 Sk,
- Česká produkční 2000, a.s. Praha 1, ve výši 140.875,920,- Sk, která ani neexistovala,

- Cet 21, spol. s.r.o. Praha 10, ve výši tehdejších 10.916.130,- Sk,
- Hummer Slovakia, spol. s.r.o. Bratislava ve výši tehdejších 96.654.910,50 Sk a dalšími smlouvami o postoupení pohledávek vůči:
- TalaveranInvestmen LTD ve výši 5.000.000 USD v přepočtu podle smlouvy tehdejších 241.020.000,- Sk,
- Mediaprint – Kappa, a.s. Bratislava ve výši tehdejších 6.509.346,20 Sk a jejich započítáním se zprostředkovatelskou odměnou zfalšovanou dohodou, následně po předložení a zúčtování jako pravých smluv způsobili společnosti Horizont Slovakia, a.s., Kováčská 63, Košice, škodu ve výši nejméně 448.207.950,- Sk a následně JUDr. Ing. J. M. a D. B., po vzájemné dohodě, v úmyslu získat zbylou část finančních prostředků v hotovosti, dále jednali tím způsobem, že ve dnech 1. února 2002 až 3. února 2002 z iniciativy JUDr. Ing. M. došlo k uzavření poboček obou společností BMG a Horizont v celé Slovenské republice, následně z nich zaměstnanci vyzvedli hotové finanční prostředky a soustředili je do centrály v Košicích pod klamavou informací o vykonání auditu, což realizoval D. B. dne 5. února 2002 z vyzvednuté sumy tehdejších 53.295.156,86 Sk převzal v Košicích tehdejších 40.000.000,- Sk s vystaveným pokladním dokladem č. 0200182 s uvedeným klamavým účelem platby, navýšení základního jmění dceřiné společnosti Horizont Investment & Consulting, a. s. Bratislava, přičemž částku nepoužil na určený účel, dodatečně použití těchto finančních prostředků klamavě zdůvodňoval platbou a koupí součástek k výherním hracím automatům a dne 5. února 2002 v době okolo 18.00 hod. v sídle společnosti SIPOX HOLDING, a.s. na ulici Červeňová 28 v Bratislavě, v kanceláři generálního ředitele, takto vylákanou částku tehdejších 40.000.000,- Sk (1.327.756,76 EUR) odevzdal v pěti bezpečnostních kufříčích JUDr. Ing. J. M., který si ji přisvojil, ke škodě společnosti BMG Invest, s.r.o., Jižní třída 93, Košice a Horizont Slovakia, a.s., Kováčská 63, Košice,

neboť jsou splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí, kterým byl nepodmíněný trest odnětí svobody uložen.

II. Podle § 205 odst. 6 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se vyžádaný Ing. JUDr. J. M., nar. xxx, **ponechává v předběžné vazbě.**

III. Podle § 71a tr. ř. ve spojení s § 94 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se žádost vyžádaného JUDr. Ing. J. M., nar. xxx ze dne 16. 9. 2020 o propuštění z předběžné vazby **z a m í t á .**

IV. Podle § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř. ve spojení s § 94 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se nabídka převzetí záruky za další chování vyžádaného JUDr. Ing. J. M. učiněná jeho dcerou Ing. E. M., PhD., nar. xxx, bytem xxx, Slovenská republika **n e p ř i j í m á .**

V. Podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. ve spojení s § 94 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se **p í s e m n ý s l í b** vyžádaného JUDr. Ing. J. M., nar. xxx ze dne 11. 9. 2020 **n e p ř i j í m á .**

VI. Podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. ř. ve spojení s § 94 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních **nelze předběžnou vazbu nahradit dohledem probačního úředníka** nad vyžádaným.

VII. Podle § 73a odst. 2 písm. b) tr. ř. ve spojení s § 94 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se **nepřijímá nabídka peněžité záruky**, kterou učinil syn vyžádaného Ing. E. M., nar. xxx ve výši 4 000 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

I. Nepředání vyžádaného k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky.

1. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze po provedeném předběžném šetření ve smyslu § 203 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále z.m.j.s.) předložila dne 2. 9. 2020 Městskému soudu v Praze extradiční materiály s návrhem na předání J. M. k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky podle § 205 odst. 1 z. m. j. s. Svůj návrh, který doplnila podáním ze dne 15. 9. 2020, odůvodnila tím, že z evropského zatýkacího rozkazu Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 30. 7. 2020 sp. zn. 3 To/5/2018 vyplývá, že jmenovaný byl odsouzen rozsudkem Specializovaného trestného soudu v Pezinku z 21. 10. 2015 sp. zn. PK-1Tš/8/2005 pro skutek v návrhu uvedený, který je kvalifikován jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 5 trestního zákona SR ve znění účinném do 31. 8. 2003, spáchaný jako pokračující trestný čin ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. Z evropského zatýkacího rozkazu dále vyplývá, že za spáchání tohoto trestného činu byl jmenovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 9 let, tj. 3285 dní, z něhož zbývá vykonat 2308 dní. Rozsudek nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 29. 7. 2020 na základě usnesení Nejvyššího soudu SR z 29. 7. 2020 sp. zn. 3To/5/2018. Po provedeném veřejném zasedání u Městského soudu v Praze, v rámci kterého vyžádaný nesouhlasil s předáním a s výkonem trestu odnětí svobody ve Slovenské republice, vzala státní zástupkyně původní návrh na předání zpět a nově navrhla, aby městský soud rozhodl podle § 205 odst. 1 z.m.j.s. o nepředání vyžádaného k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky z důvodu § 205 odst. 2 písm. b) z.m.j.s., neboť jsou splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí v České republice jako proti občanovi České republiky, a aby soud postupoval podle § 215 odst. 1 z.m.j.s., tj. vyzval Specializovaný soud v Pezinoku o vyjádření a zaslání rozhodnutí a osvědčení. Státní zástupkyně dále navrhla ponechat vyžádaného v předběžné vazbě podle § 205 odst. 6 z.m.j.s. a současně zamítnout žádost vyžádaného o propuštění z předběžné vazby a nepřijmout jím navržená opatření nahrazující vazbu.
2. Obhájkyně vyžádaného ve svém vyjádření vyslovila souhlas s návrhem státní zástupkyně, aby městský soud rozhodl o nepředání vyžádaného k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky. Nesouhlasila však s ustanovením, o které toto nepředání státní zástupkyně opřela, neboť důvod uvedený v § 205 odst. 2 z.m.j.s. je pro vyžádaného nejméně příznivý. Podle názoru obhájkyně existují tři důvody pro nepředání, z nichž nejdůležitější je důvod uvedený v § 205 odst. 2 písm. f) z.m.j.s., neboť na vyžádaného se vztahuje český právní řád a v tomto případě skutek, který byl spáchan, by byl již promlčen. Promlčecí doba probíhá od 6. 2. 2002. Pro vyžádaného je třeba použít nejpříznivější trestní zákon o časové působnosti, podle kterého je promlčecí doba 15 let. Tzn. v době, kdy se zahajovalo řízení ohledně evropských zatykačů, bylo trestní stíhání již promlčeno, neboť nedošlo k zahájení trestního stíhání, nedošlo k přerušování trestního řízení a nedošlo ani ke stavění promlčení, neboť podle tr. zákoníku pobyt v cizině promlčení nestaví. Dalším důvodem pro nepředání vyžádaného je podle § 205 odst. 2 písm. j) z.m.j.s. skutečnost, že rozhodnutí bylo vyneseno v nepřítomnosti, neboť nestačí, že vyžádaný byl přítomen u soudu prvního stupně, tzn. u hlavního líčení, ve kterém byl vyneseno odsuzující rozsudek, ale dle judikatury Evropského soudního dvora je třeba, aby se vyžádaný účastnil řízení o všech

rozhodnutích, která jsou meritorní, kterým nepochybně rozhodnutí Nejvyššího soudu SR je. Další důvod pro rozhodnutí o nepředání je uveden v § 205 odst. 2 písm. l) z.m.j.s. Rozhodnutí o pokračování trestního stíhání bylo soudem vydáno na základě zprávy Vězeňské služby, byť existovaly znalecké posudky, které říkaly, že vyžádaný není schopen soudního řízení. Ještě dříve, než bylo toto usnesení vyžádanému doručeno, Nejvyšší soud SR vydal zatýkácí rozkaz na Slovensku a evropský zatýkácí rozkaz. Tímto postupem došlo k porušení pravidel, k porušení principů právního státu. Obhájkyňe dále poukázala na zvláštní šetření ohledně bytu M., neboť byt na uvedené adrese pronajala dcera vyžádaného, kterou nikdo nekontaktoval, policisté šetřili na místě, oslovili cizího člověka, který uvedl, že J. M. nezná. Vyžádaný má možnost bydlet v Praze, prostřednictvím dcery nebo obhájců soudu, státnímu zástupci, Policejnímu prezidiu vždy hlásil pobyt, kde se nachází. Z tohoto důvodu byl také vyžádaný policií nalezen a zadržen v Psychiatrické nemocnici Bohnice. Není proto dán důvod vazby. Navíc má vyžádaný velmi špatný zdravotní stav, proto, i když péče o vyžádaného ve věznici není zpochybňována, ze zásady humanity by měl být propuštěn z předběžné vazby, která je vazbou fakultativní za současného přijetí kauce.

3. Městský soud z obsahu materiálů předložených státní zástupkyní zjistil, že na J. M., státního občana Slovenské republiky a České republiky, byl Nejvyšším soudem Slovenské republiky dne 30. 7. 2020, sp. zn. 3To/5/2018, vydán evropský zatýkácí rozkaz, kterým je žádáno předání jmenovaného k výkonu trestu odnětí svobody v trvání 9 let (3 285 dnů), resp. jeho zbytku ve výměře 2 308 dní, který mu byl uložen rozsudkem Špecializovaného trestného súdu z 21. 10. 2015 sp. zn. PK-Tš/8/2005 ve spojení s usnesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 7. 2020 sp. zn. 3To/5/2018, který nabyl právní moci a je vykonatelný dne 29. 7. 2020.
4. Trestná činnost, pro kterou byl vyžádaný pravomocně odsouzen, představuje jednání podřazené pod jednání uvedená v ust. § 207 z.m.j.s. Tímto ustanovením je upravena výjimka ze zásady oboustranné trestnosti, kdy za trestné jednání lze dle EZR uložit trest odnětí svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 3 roky (sazba podle trestního zákona SR činí 5 – 12 let) a Nejvyšší soud SR jednání označil v písmenu e) oddílu I. formuláře evropského zatýkácího rozkazu. Městský soud proto nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.
5. Z obsahu spisu dále vyplývá, že vyžádaný byl na základě evropského zatýkácího rozkazu Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 30. 7. 2020 sp. zn. 3 To/5/2018 vzat do předběžné vazby usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 8. 2020, č. j. Nt 2040/2020-184, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 8. 2020, č. j. 14 To 106/2020-219. Předběžná vazba započala okamžikem omezení osobní svobody vyžádaného, tj. dne **4. 8. 2020 v 12,25 hodin**.
6. **Vyžádaný J. M.** před Městským soudem v Praze ve veřejném zasedání setrval na svém předchozím vyjádření učiněném při vzetí do předběžné vazby a při výslechu u státní zástupkyně v rámci předběžného šetření, že **nesouhlasí s předáním k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky**. Je občan České republiky, má v Praze byt, Českou republiku nemíní opustit, chce zde žít do konce života a souhlasí s výkonem trestu v České republice. Vyžádaný dále uvedl, že předvolání k soudu nedostal, něco přišlo po soudu, když ležel v nemocnici na kapačkách, sestřička mu přinesla nějaký papír, ten podepsal, ale nečetl to. Vyžádaný žil ve Slovenské republice, v České republice koupil firmu LIAZ, podnikal zde, koupil vilu v xxx, kterou prodal a nechal si tam trvalé bydliště. Je rozvedený, má tři děti, žije s družkou. Děti a družka žijí v Bratislavě. V České republice se podrobil léčbě, má rakovinu, byl v nemocnici v Šumperku, pak v Praze, protože českému zdravotnictví více věří. V Praze má možnost bydlet v bytě dcery. Soudu v Pezinku se osobně účastnil, byl cca tři roky ve vazbě.
7. K osobním poměrům vyžádaného bylo kromě jeho výslechu též z listinných důkazů předložených státní zástupkyní zjištěno, že vyžádaný je státním občanem České republiky a Slovenské republiky,

na Slovensku je hlášen k trvalému pobytu na adrese xxx, v České republice je hlášen k trvalému pobytu na adrese xxx, jak vyplývá ze zprávy MV ČR na č. l. 337. Šetřením policie u majitele domu na adrese xxx pana M. bylo zjištěno, že dům zakoupil od jmenovaného v roce 2002, vyžádaný si měl trvalý pobyt odhlásit (viz zpráva Policejního prezidia č. l. 340). K tvrzení vyžádaného, že v Praze bydlí na adrese xxx v bytě dcery, bylo šetřením policie zjištěno, že vyžádaný zde není znám. Případná nájemní smlouva nebyla předložena. Vyžádaný nebyl na území České republiky odsouzen, není v současné době trestně stíhán.

8. Městský soud v Praze na základě dokazování provedeného ve veřejném zasedání konstatuje, že nejsou splněny podmínky pro rozhodnutí o předání J. M. k výkonu trestu odnětí svobody, resp. jeho zbytku ve výměře 2308 dní do Slovenské republiky. Městský soud proto vyhověl u veřejného zasedání učiněnému novému návrhu státní zástupkyně na rozhodnutí o nepředání vyžádaného k výkonu předmětného trestu odnětí svobody do Slovenské republiky z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b) z.m.j.s. Podle cit. ustanovení brání předání skutečnost, že vyžádaný je (mimo jiné) státním občanem České republiky a do protokolu před soudem prohlásil, že nesouhlasí s výkonem tohoto trestu ve vyžadujícím státu, tj. ve Slovenské republice, přičemž městský soud současně po posouzení jako předběžné otázky dospěl k závěru, že v případě nepředání vyžádaného do Slovenské republiky jsou ve smyslu § 305 odst. 1 z.m.j.s. splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, na území České republiky. Městský soud neshledal důvody, které by bránily uznání a výkonu předmětného cizozemského rozsudku ohledně J. M. na území České republiky ve smyslu § 305 odst. 1 z.m.j.s. Sám vyžádaný s výkonem trestu v České republice vyslovil souhlasí, výměra dosud nevykovaného trestu činí 2308 dní, rozhodnutí bylo vydáno v přítomnosti vyžádaného, výkon trestu nebyl podle právního řádu České republiky promlčen (odsuzující rozsudek nabyl právní moci dne 29. 7. 2020), skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, neboť podle platného práva České republiky by bylo jednání odsouzeného kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody v sazbě 5 – 10 let.
9. Městský soud se ztotožnil s argumentací státní zástupkyně, že nelze v daném případě ve smyslu § 205 odst. 2 písm. c) z.m.j.s. aplikovat rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii, neboť ohledně amnestie se neuplatní pravidlo tzv. analogické transpozice. Při posuzování tohoto důvodu pro nepředání nelze skutek přenášet do podmínek České republiky, tedy nahlížet na ČR jako na dožadující stát, neboť trestní stíhání nebylo vedeno orgány České republiky činnými v trestním řízení, ale orgány Slovenské republiky, ve vztahu k nimž nemá prezident ČR právo udělovat amnestii, a proto se amnestie prezidenta ČR se na daný skutek nevztahuje. Rozhodnutí prezidenta České republiky o amnestii lze aplikovat pouze na rozhodnutí učiněná soudy České republiky, nikoli již na cizozemská rozhodnutí, pokud nebylo českým soudem pravomocně rozhodnuto, že se na území České republiky uznávají, což se v dané věci nestalo.
10. Městský soud se neztotožnil s námitkou vyžádaného, že trestní odpovědnost byla podle právního řádu České republiky promlčena a je proto třeba uplatnit důvod nepředání uvedený v § 205 odst. 2 písm. f) z.m.j.s. U zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, jak by bylo možné trestné jednání vyžádaného v České republice právně kvalifikovat, je stanovena trestní sazba 5 – 10 let. Promlčecí doba podle § 34 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku činí 15 let. Tato lhůta se přerušuje podle § 34 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku úkony v cit. ustanovení uvedenými, mimo jiné vyhlášením odsuzujícího rozsudku pro tento trestný čin. Městský soud se přesvědčil, že v trestní věci vedené proti vyžádanému na Slovensku, která byla spáchána v letech 2001-2002, byl vyhlášen první odsuzující rozsudek dne 27. 4. 2007. Ten byl zrušen usnesením NS SR a další odsuzující rozsudek byl vyhlášen soudem I. stupně dne 21. 10. 2015, který potvrdil Nejvyšší soud SR, resp. zamítl odvolání obžalovaného usnesením ze dne 29. 7. 2020 sp. zn. 3To/5/2018. K promlčení

trestní odpovědnosti vyžádaného proto nedošlo, nedošlo ani k promlčení výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu § 94 tr. zákoníku, neboť odsuzující rozsudek ukládající tento trest nabyl právní moci dne 29. 7. 2020. Při posuzování promlčení přitom nelze uplatnit metodu tzv. analogické transpozice, neboť úkony cizího státu vyžadujícího předání nemají bez dalšího na území České republiky žádné účinky a nelze je považovat za úkony orgánů ČR, na jejichž základě by započal běh promlčecí doby, nebo by byl stavěn či přerušován.

11. Jako nedůvodnou shledal městský soud též námitku vyžádaného uplatněnou ve smyslu § 205 odst. 2 písm. j) z.m.j.s., že rozhodnutí bylo vyneseno v nepřítomnosti vyžádaného. Městský soud se přesvědčil, že ačkoli je v evropském zatýkacím rozkazu uvedeno, že se jmenovaný osobně nezúčastnil jednání, které vedlo k vydání rozhodnutí, z obsahu provedených listin je zřejmé, že veřejné zasedání v nepřítomnosti vyžádaného bylo konáno u odvolacího Nejvyššího soudu SR, který EZR vydal, a že hlavní líčení, ve kterém byl soudem I. stupně vyhlášen odsuzující rozsudek, bylo konáno v přítomnosti vyžádaného, jak i sám ve své výpovědi u městského soudu potvrdil a jak vyplývá z osvědčení vydaného dne 14. 8. 2020 předsedou senátu Specializovaného trestného soudu v Pezinku JUDr. Jánem Buvalou. Výpovědi vyžádaného a listinami bylo dále zjištěno, že vyžádaný byl o konání veřejného zasedání o odvolání u Nejvyššího soudu SR dne 29. 7. 2020 řádně vyrozuměn a veřejné zasedání bylo možné konat v jeho nepřítomnosti, jak je uvedeno v evropském zatýkacím rozkazu a ve vyrozumění „vaše přítomnost u veřejného zasedání není nevyhnutelná“ (obdobné české právní úpravě). Rovněž bylo prokázáno, že vyžádaný byl v době konání veřejného odvolacího zasedání dne 29. 7. 2020 u Nejvyššího soudu SR na svobodě, o veřejném zasedání byl řádně vyrozuměn (nepodstatné je tvrzení vyžádaného, že něco převzal, ale nečetl to), a pokud se k veřejnému zasedání o své vůli nedostavil, jeho účast nebyla nutná, přičemž byl zastoupen obhájcem, byly splněny podmínky ust. § 205 odst. 4 z.m.j.s. a nedošlo k porušení procesních pravidel a práva vyžádaného na spravedlivý proces, jak je nedůvodně namítáno. Irelevantní je namítaná skutečnost, že Nejvyšší soud SR rozhodl o pokračování v trestním stíhání proti vyžádanému (městskému soudu toto rozhodnutí nepřísluší přezkoumávat), toto usnesení však vyžádanému nedoručil a jeho odvolání zamítl, neboť podstatná je ta skutečnost, že vyžádaný byl o konání veřejného zasedání u Nejvyššího soudu SR vyrozuměn a bylo jen jeho rozhodnutím se jej nezúčastnit.

II. Odůvodnění rozhodnutí o ponechání vyžádaného v předběžné vazbě, zamítnutí žádosti vyžádaného o propuštění z vazby a nepřijetí opatření tuto vazbu nahrazujících.

12. Jak je výše uvedeno vyžádaný byl na základě evropského zatýkacího rozkazu Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 30. 7. 2020 sp. zn. 3 To/5/2018 vzat do předběžné vazby usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 8. 2020, č. j. Nt 2040/2020-184, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 8. 2020, č. j. 14 To 106/2020-219, se započítím vazby od 4. 8. 2020 v 12,25 hodin. Za situace, kdy vyžádaný jako státní občan ČR nesouhlasil s předáním k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky, a městský soud rozhodl o jeho nepředání podle § 205 odst. 1 z.m.j.s. z důvodu § 205 odst. 2 písm. b) z.m.j.s., nezbylo městskému soudu než rozhodnout o ponechání vyžádaného v předběžné vazbě podle § 205 odst. 6 z.m.j.s. za účelem postupu podle § 215 z.m.j.s., neboť nadále trvají důvody, pro které byl vyžádaný vzat do předběžné vazby.
13. Městský soud v rámci veřejného zasedání vyslechl vyžádaného k důvodům vazby a k jeho návrhu na propuštění z předběžné vazby, který doložil nabídkou záruky jeho dcery, písemným slibem, stanovením dohledu probačního úředníka a návrhem na přijetí kauce, která učinil syn vyžádaného. Vyžádaný neuvedl žádné nové skutečnosti, které by odůvodnily jeho propuštění z předběžné vazby. Tyto městský soud nezjistil ani z listinných důkazů. Podle názoru městského soudu je i nadále dáno vysoké riziko, že vyžádaný v případě propuštění na svobodu uprchne a bude se vyhýbat výkonu citelného nepodmíněného trestu odnětí svobody (více než 6 let), který mu byl

pravomocně uložen. Městský soud setrval na svých závěrech ohledně důvodnosti předběžné vazby, které učinil při rozhodování o vzetí vyžádaného do předběžné vazby a rozvedl v usnesení o vzetí vyžádaného do předběžné vazby a s nimiž se ztotožnil i Vrchní soud v Praze ve svém usnesení ze dne 25. 8. 2020 sp. zn. 14 To 106/2020, na které proto pro stručnost v podrobnostech odkazuje. Obava z tzv. útěkového jednání či maření výkonu trestu odnětí svobody je dána celkovým postojem vyžádaného k trestnímu stíhání, které proti němu bylo vedeno na Slovensku, kdy soudní jednání musela být opakovaně odročována ze zdravotních důvodů vyžádaného, přičemž bylo NS zjištěno, že jeho zdravotní stav nevyžadoval hospitalizaci a byla možná jeho účast u soudního jednání. Schopnost účasti vyžádaného u soudního jednání aktuálně potvrdila Vězeňská služba ČR. Obava z tzv. útěkového jednání vyžádaného vyplývá i z toho, že po rozhodnutí NS SR o pokračování v trestním stíhání vyžádaný opustil území Slovenské republiky, v České republice změnil místa pobytu. Existence důvodů předběžné vazby je zesilována povahou a závažností trestné činnosti, pro niž byl v SR odsouzen k vysokému trestu odnětí svobody, jakož i tím, že vyžádaný nesouhlasí s výkonem tohoto trestu ve Slovenské republice, tedy se svým předáním na Slovensko a v České republice není dostatečně ukotven. Tuto obavu nemůže oslabit tvrzení vyžádaného, že vždy příslušné orgány informoval o místě svého pobytu, a proto byl také zajištěn v FN Bulovka, že má možnost bydlet v bytě v Praze, který pronajala jeho dcera (na uvedené adrese není znám, nájemní smlouva nebyla předložena). Z uvedeného je zřejmé, že vyžádaný není v České republice jakkoli ukotven rodinnými vazbami či majetkem. Takovou pevnou vazbou nemůže být možnost vyžádaného bydlet v nájemním bytě, neboť tento může vyžádaný kdykoli opustit a zdržovat se na neznámém místě, aby mařil případné řízení o uznání cizozemského rozhodnutí, pokud bude pravomocně rozhodnuto o jeho nepředání a pokud o uznání a výkon cit. rozsudku na území České republiky požádá slovenský soud. Vzhledem k vysokému riziku útěku vyžádaného, který není k České republice jakkoli vázán, a který evidentně činil různé účelové kroky k prodlužování jeho trestního stíhání na Slovensku, dospěl městský soud k závěru, že důvod předběžné vazby i nadále trvá, že žádost vyžádaného o propuštění z předběžné vazby není důvodná, že předběžnou vazbu nelze nahradit žádným z institutů navržených vyžádaným ve smyslu § 73 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu a § 73a tr. řádu, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku usnesení pod body III. – VII. uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je možno podat stížnost do t ř í dnů ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Stížnost proti výroku I. má odkladný účinek, stížnost proti výrokům II. – VII. nemá odkladný účinek.

Praha dne 30. září 2020

JUDr. Vladana Woratschová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Králová